

ΠΑΝΔΩΡΑ.

15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ, 1871.

ΤΟΜΟΣ ΚΒ'.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ 520

Η ΝΕΑ ΑΜΕΡΙΚΗ.

(Συνέχεια. Ἴδε φυλλάδ. 519.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Βίττερ Κρήκ.

Τὸ πεδῖον τῶν Βράχων ἐν ᾧ ἡ Σιέρρα Μάδρε, στέφεται εἰς τὸ κέντρον ὑπὸ τοῦ βράχου τοῦ Φρεμόν, οὕτως τὸ ὕψος ὑπερβαίνει κατὰ τριακοσίους πόδας τὸ τοῦ ὄρους Ρόζα· ρέουσι δὲ τὰ ὕδατα αὐτοῦ διὰ τριῶν χλοερῶν κλιτύων, ἀνατολικῶς μὲν πρὸς τὸν Μισισίπην καὶ τὸν ἀτλαντικὸν ὠκεανὸν, δυτικῶς δὲ πρὸς τὸν ποταμὸν Κολομβίαν καὶ τὸν εἰρηνικὸν ὠκεανὸν, καὶ πρὸς νότον πρὸς τὸν Κολοράδον καὶ τὸν κόλπον τῆς Καλλιφορνίας. Πρὸς τὸ νοτιοδυτικὸν μέρος τοῦ βράχου τούτου ὑψοῦται ἡ σειρὰ τῶν ὀρέων Οὐαζάς, ἡ προστατεύουσα κατὰ τῆς εἰσβολῆς τῶν ὑετῶν τὴν κοιλάδα Ἰτά, καὶ τὴν μεγάλην λίμνην Σαλέ. Μεταξὺ δὲ τῶν δύο ἀπεράντων σειρῶν τῶν ὀρέων τῆς Σιέρρα Μάδρε καὶ τοῦ Οὐαζάς, ἐκτείνεται ἡ χώρα Βίττερ Κρήκ, ἥτοι πικρὸς ὁρμος, τῆς ὁποίας ἀγωνατέραν ἄλλην δὲν εὐρίσκομεν καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Ἡ ἔρημος αὕτη τῆς Σαχάρας μεταξὺ Σούλφουρ Σπρίγς (τῶν πηγῶν τοῦ θεοῦ) καὶ Γρήν Ρίβερ (χλοε-

ροῦ ποταμοῦ) ἔχει πλάτος ἑκατὸν τριακονταπέντε μιλίων. Τὸ ἔδαφος, ὅλον ἐξ ἄμμου καὶ πετρῶν, δὲν ἔχει οὔτε δένδρα, οὔτε φυτὰ, οὔτε καὶ μίαν πηγὴν. Ὁ δὲ δρόμος εἶναι πλήρης σκελετῶν ἱππελάφων, αἰγάγων, ἱππων καὶ βοῶν. Συνεχῶς πατεῖς ἀνθρώπων τάφους, ὧν ἕκαστος ἔχει ἰδίαν τραγικὴν ἱστορίαν, τὴν ὁποίαν διηγοῦνται οἱ πέριξ κάτοικοι. Τὸ μνημεῖον, σοὶ λέγουσιν, ἀνηγέρθη εἰς μνήμην πέντε φυλάκων παρακειμένου τινὸς σταθμοῦ, φονευθέντων ὑπὸ τῶν Σιού· ὁ πάλος οὗτος δεικνύει τὴν θέσιν ὅπου κοιμᾶται νέα τις ἀποικος ἐνῶ ἐζήτει νὰ εὕρῃ τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας· τὸ πορρωτέρω δένδρον ἐχρησίμευσεν ἀντὶ ἀγχόνης εἰς δυστυχῆ τινα τὸν ὅποιον οἱ σύντροφοί του ἐκρέμασαν μετὰ τινα ἔριδα προελθοῦσαν ἐκ μέθης. Πανταχοῦ βλέπεις σκελετοὺς καὶ πανταχοῦ ἀκούεις τραγωδίας· αὕτη ἡ χώρα εἶναι πένθιμος καὶ ἀπαισία. Ὅταν ὁ ὁρμος, ἐξ οὗ καὶ ἡ κοιλάς δανείζεται τὸ ὄνομα αὐτῆς, γεμίζεται ὕδατος, τὸ ὅποιον συμβαίνει κατὰ τὰς ἀρχὰς μόνον τοῦ θέρους ὅταν ἀναλύωνται οἱ πάγοι, ἡ γεῦσις τοῦ ὕδατος τούτου, εἰ καὶ ἀπὸδῃς, ὑποφέρεται· ὅταν ὁμοῦς ὀλιγοστεύσῃ περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔαρος καὶ τοῦ θέρους, καταντᾷ ἀληθὲς δηλητήριο ἐρεθίζον τὰ ἐντόσθια καὶ διαφθεῖρον τὸ αἷμα τῶν πινόντων· καὶ ὁμοῦς πρέπει ἢ νὰ πίωσιν ἐξ αὐτοῦ ἄνθρωποι καὶ κτήνη ἢ νὰ ἀποθάνωσι τῆς δίψης.

Ἡ γῆ εἶναι ἀργιλλώδης καὶ ἄβυστος ἡ ὁδός· ἀπαιτεῖται τοῦλάχιστον μία ἐβδομάς, πολλάκις δὲ καὶ δέκα ἢ δεκαπέντε ἡμέραι ὅπως διαβῇ τις μεταξὺ τρομερῶν κακουχιῶν τὸν κατηραμένον αὐτὸν τόπον. Πολλάκις οἱ βόες ἐξασθενημένοι ἕνεκα ἐλλείψεως τροφῆς καὶ διεσθαρμένοι ὑπὸ τοῦ ἀχρείου ὕδατος, ἀποποιοῦνται νὰ σύρῳσι τὰς ἀμάξας ἐπὶ τοῦ ἀμμώδους τούτου ἐδάφους, πλαγιάζουσι καὶ οὐδὲν ἰσχύει νὰ καταπίσῃ αὐτοὺς νὰ ἐγερθῶσιν. Εἰς μάτην ἡ μάστιξ καταπίπτει ἀνηλεὲς εἰς τὰς πλευράς των· εἰς μόνος τρόπος ὑπολείπεται, ν' ἀπολυθῶσιν ἄνευ ζυγοῦ εἰς τὸν δρόμον. Τότε λύκοι καὶ κόρακες σπεύδουσι νὰ φέρωσιν εἰς πέρας τὰ βάσανα τῶν ταιπῶρων τούτων ζώων. Πανταχοῦ βλέπεις διεσπαρμένα τὰ κατάλευκα ὅσῃ των. Συχνὰ ἀπαντῶμεν συνοδίας τῶν ὁποίων τὸ ἓν τρίτον τῶν ὑποζυγίων κατελείφθη εἰς τὰ θεραπευτήρια, δηλαδὴ ἓν μέρος τῶν βοῶν καὶ ἡμιόνων ἀναπαύονται ποτὲ μὲν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν ἐνὸς παιδίου, ποτὲ δὲ ἐλεύθερα εἰς νομάς. Ὅσάκις ἀριθμός τις ὑποζυγίων ἀσθενῇ, τὰ βάρη τῶν ἄλλων ὑπερκαρῶνται· διὸ ὁλόκληρος ἡ συνοδία, ἀδυνατοῦσα νὰ προχωρήσῃ, ἀναγκάζεται νὰ καταλύῃ καὶ ὁκτὼ ἡμέρας εἰς μέρη νοσῶδη.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Βίττερ Κρήκ, κειμένην μεταξὺ τῶν δύο μεγάλων σειρῶν τῶν βραχωδῶν ὀρέων, εἰς ὕψος τὸ ὅποιον ὡς ἔγγιστα εἶναι ἴσον πρὸς τὸ τοῦ ὄρους Πιλάτου, τὸ ψῦχος εἶναι δριμύτατον. Κατὰ τὸ λέγειν τῶν ποιμένων, ὁ χειμὼν λήγει τὸν Ἰούλιον καὶ ἄρχεται τὸν Αὐγουστον. Πολλοὶ ἡμίονοι καὶ βόες ἀποθνήσκουσιν ἕνεκα τοῦ ψύχους, καὶ μάλιστα ἐν καιρῷ φθινοπώρου, ὅτε νύξ παγερά διαδέχεται φλογερὸν καύσωνα. Τὸ ψῦχος πίπτει αἰφνίδιον κατὰ τῶν ζώων, ἅτινα κατὰ πρῶτον μὲν φαίνονται ἀνακουφισθέντα καὶ ἀναπαύονται ὑγιέστατα, τὸ πρῶτ' ὁμῶς δὲν ἐξυπνοῦσι πλέον. Ταῦτά συμβαίνουν καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἀνθρώπους· πολλάκις ἐξηπλωμένοι κατὰ γῆς ἐπὶ βουβαλείων δερμάτων αἰσθάνονται ἐλαφρὰν τινα αἰμωδιάσιν· μικρὸν τὸ πρῆγμα, διότι τῶν ποδῶν μόνον οἱ μεγάλοι δάκτυλοι εἶναι ὀλίγον παγωμένοι· οἱ εἰδότες ὁμῶς τὸ σημεῖον τοῦτο ἡξεύρουσιν ὅτι θέλουσι μένει τοῦ λοιποῦ ἄχρηστοι.

Ἀρχηγός τις συνοδίας ἐγένετο θυμὰ τῆς ἀφοσιώσεως αὐτοῦ. Νύκτα τινὰ, ἡ συνοδία καταλύσασα ἐκεῖ που πλησίον, ἐφοδεῖτο ἐφοδὸν τῶν Ἰνδῶν· καὶ ἐπειδὴ αὐτὸς ἦτο ἐνδεδυμένος θερμότερον τῶν ἄλλων ἀνέλαβε νὰ φυλάξῃ ὡς σκοπὸς δι' ὅλης τῆς νυκτός. Καὶ ἀναβὰς εἰς τὸν ἵππον τοῦ ἔμεινεν οὕτω μέχρι πρωίας, ῥιγῶν, κοιμώμενος ἐνίοτε, ἀλλ' ἔτοιμος ἅμα ὡς ἠκούετο καὶ ὁ ἐλάχιστος κρότος. Τὴν δ' ἐπιοῦσαν, ὅταν ἡ συνοδία ἤρχισεν νὰ κινῆται, ἐκάλεισεν ἓνα τῶν ὀρεοκόρων ἵνα τὸν βοηθήσῃ νὰ ἐκβάλῃ τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν τοῦ ἀπὸ τοῦ δέρμας τὸ ὅποιον

ἐχρησίμευεν ἀντὶ ἀναβολέως. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ποὺς τοῦ εἶχε σκληρυνθῇ ὑπὲρξεν ἀδύνατον νὰ τὸν ἀνασύρῃ. Τότε ἠθέλησε νὰ ἀνασηκώσῃ τὸν ἄλλον πόδα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς δὲν ὑπῆκουσε. Διὸ καταβιβάσαντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἐφιππείου, παρατήρησαν ὅτι ἦσαν παγωμένοι καὶ οἱ δύο πόδες μέχρι τοῦ γόνατος. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπέθανεν ὁ ταιπῶρος.

Εἰς τὸ τρομερὸν ἐκεῖνο ὁροπέδιον πνέουσιν ἐνίοτε ἐξ ἀπροόπτου ἀκτασχετοὶ θύελλαι, ὁλέθριαι εἰς τοὺς περιηγητὰς καὶ τοὺς κατοίκους ὅσον καὶ ἡ χιών καὶ ὁ πάγος. Ὅτε ἐπιστρέφοντες ἐκ τῆς λίμνης Σαλὲ διεπεράσαμεν ἐκ νέου τὸ Βίττερ Κρήκ, ἐξερράγη καθ' ἡμῶν τοιαύτη καταιγὶς χιόνος καὶ χαλάζης, ὥστε ἐντὸς δέκα λεπτῶν κατεσχίσθησαν τὰ πρόσωπα ἡμῶν καὶ κατεσταζόμεν. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἀντέστημεν ὅσον τὸ δυνατόν καὶ ἐξηκολουθήσαμεν προχωροῦντες ἔστω καὶ ἀργά· τὰ ὑποζύγια ὁμῶς κατεβλήθησαν ἐπὶ τέλους. Πλησθέντα τρόμου ἐκ τοῦ τρομεροῦ κρότου τοῦ ἀνέμου καὶ καταψυγέντα ὑπὸ τῆς χαλάζης ἥτις ἀπετύφλου αὐτὰ, ἔμειναν ἀκίνητα· οὔτε ἡ φωνή, οὔτε ἡ μάστιξ τοῦ ἡνιόχου ἰσχυρὸν πλέον. Γινώσκων δὲ ἐκ πείρας ὅτι δὲν ἤθελε κατορθώσῃ νὰ νικήσῃ τὴν ἐπιμονὴν αὐτῶν, ἐστράφη ἀμέσως ὡς ἂν ἤθελε νὰ ὀπισθοδρομήσῃ, ἀπέξευξε τοὺς ἵππους καὶ ἐτοποθέτησεν αὐτοὺς ὀπισθεν τῆς ἀμάξης· ἤναγκάσθημεν δὲ νὰ περιμείνωμεν οὕτω περίπου τρεῖς ὥρας ἕως οὗ καταπραυνθῇ ἡ καταιγὶς· κατέβημεν δὲ ὀλίγον ὅπως ζωογονήσῃ ὁπωσοῦν ὁ παγερὸς ἄνεμος τῆς νυκτός τὰ αἰμωδιάσαντα μέλη τοῦ σώματος ἡμῶν. Πιόντες δὲ ὀλίγον ρόυμιον καὶ καπνίσαντες σιγάρον, ἐπανελάβομεν τὸν δρόμον.

Συνοδία τις ἐποίκων ἀναγκασθεῖσα νὰ μείνῃ ἐκεῖ πλησίον μέχρι τέλους τῆς θυέλλης, δὲν ἔλαβεν ὅσον καὶ ἡμεῖς τὰς ἀναγκαίας προφυλάξεις· διότι ἀντὶ νὰ δέσῃ ὀπισθεν τῶν ἀμαξῶν τὰ ἔντρομα ζῶα ἀφῆκεν αὐτὰ ἐλεύθερα. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἔμειναν ἀκίνητα· μετ' ὀλίγον ὁμῶς ἀρχίσαντα νὰ τρέμωσιν ἔστρεψαν τὴν ῥάχιν πρὸς τὴν θυέλλαν, ἐπάταξαν διὰ τοῦ ποδὸς τὸ ὑγρὸν ἔδαφος, ἐκυψαν τὴν κεφαλὴν καὶ ἀνεχώρησαν ἔντρομα· καὶ τινα εἴτε ἐκ φόβου εἴτε ἐκ κόπου ἔπεσαν νεκρά. Τὴν νύκτα, μετὰ τὴν θυέλλαν, ἀνεχωρήσαμεν καὶ δὲν εἶδομεν πλέον ἐκείνους.

Ὅταν τὸ ὑποζύγιον ἐπιδοθῇ εἰς τοιοῦτον ἀχαλίνωτον δρόμον δὲν στέκεται πλέον· ὁ ἄνεμος καὶ ἡ χαλάζα καταπίπτουσιν εἰς τὴν ῥάχιν τοῦ, βιάζουσιν αὐτὸ ν' ἀναβῇ εἰς τὰ βουνά, νὰ κρημνισθῇ εἰς τὰς φάραγγας, νὰ καταπατήσῃ δένδρα καὶ φυτὰ καὶ νὰ πέσῃ κατακέφαλα εἰς βάραθρα. Καὶ στέκεται μὲν ὅταν παύσῃ ἡ θυέλλα, τὸ ἐγκαταλείπουσιν ὁμῶς αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, καὶ τρέμον, ἐξηντλημένον, ἐξαπλοῦται κατὰ γῆς καὶ ἀποθνήσκει. Ταῦροι καὶ ἡμίονοι, ἵπποι καὶ φορβάδες ὑποφέρουσιν ἐξ ἴσου ἐκ

τῶν καταιγίδων τούτων. Οἱ δὲ ἔμπειροι ὁδηγοὶ οἱ προβλέποντες τοιαύτας θυέλλας, σπεύδουσι νὰ δέσωσι τὰ ζῶα πλησίον τῶν ἀμαξῶν· τότε ἱστάμενα τὸ ἐν πλησίον τοῦ ἄλλου καὶ περιθλαπόμενα ὑπὸ τῆς φωνῆς τοῦ ὁδηγοῦ, τρομάζουσιν ἐλιγώτερον. Καὶ ὁμῶς ἐνίοτε τινὰ ἐξ αὐτῶν πίπτουσι κατὰ γῆς, γογγύζουσι καὶ δὲν ἀνεγείρονται πλέον.

Μεταξὺ τοιαύτης ταραχῆς καὶ τοιούτου τρόμου, ἐνῶ τὰ ζῶα εἶναι ἐξησθενημένα ἢ ἐφυγον, ὅτε ὁ ἀρχηγὸς μόλις κατώρθωσε νὰ τηρήσῃ τὴν τάξιν, ὅτε ἡ πείνα καὶ ὁ κόπος παρέλυσαν τὰς δυνάμεις πάντων, ἰδοὺ παρουσιάζεται νέος ἐχθρὸς.

Ὁ νέος οὗτος ἐχθρὸς εἶναι ὁ ληστής τῶν μεγάλων ὁδῶν ὁ καλούμενος road-agent, ἡ πράκτωρ τοῦ δρόμου.

Οἱ road-agents, ἔτοιμοι πάντοτε νὰ ἐπιπίπτωσι κατὰ τῶν ἐν κινδύνῳ συνοδιῶν, εἶναι ἑλαστοὶ τινες οἱ ὅποιοι προτιμῶσιν ἀντὶ τῆς κατὰ τὰς πόλεις, τὰς ἐξοχὰς καὶ τὰ μεταλλεῖα ἐργασίας, τοὺς κινδύνους καὶ τὰ κέρδη τῶν μεγάλων δρόμων. Χρεωκόποι, χαρτοπαῖκται, ἀτυχεῖς μεταλλευταί, τοιοῦτοι οἱ ἐπιδιδόμενοι εἰς τὸ εὐγενὲς τοῦτο στάδιον, διαρπάζοντες τὰς συνοδίας, κλέπτοντες τὰς ἡμιόνους, ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ ταχυδρομεῖον προσβάλλοντες. Πάντες καλῶς ὥπλισμένοι, μερικοὶ δὲ καὶ καλοὶ σκοπευταί, ἔτοιμοι νὰ πράξωσι τὰ πάντα, μηδὲνα σεβόμενοι, μήτε Θεὸν, μήτε ἀνθρώπους, μήτε γυναῖκα, μήτε διάβολον, σφάζουσι πάντας ἀνηλεῶς χάριν ἐνὸς ταλλήρου. Πᾶν κακούργημα ἐπράχθη παρ' αὐτῶν, πᾶς νόμος παρέβιάσθη· ὁ βίος αὐτῶν ἐφθασε μέχρι τοῦ τελευταίου βαθμοῦ τῆς ἐξαχρειώσεως· διὸ οὐδὲ συστήλλοντα οὐδὲ φοβοῦνται τι πλέον. Περιφέρονται εἰς τοὺς μεγάλους δρόμους ὁμοῦ τρεῖς, πέντε, δέκα, εἴκοσιν, ἐνίοτε δὲ καὶ τριάκοντα, πολὺ πλέον ἐπίφοβοι τῶν Ἐρυθροδέρμων εἰς τοὺς περιηγητὰς καὶ τοὺς ἐποίκους. Ὁ Σιὸν ἢ ὁ Οὐτῆς, ὅς τις εἶναι ἄγριος, κατώτερος τῶν λευκῶν κατὰ τὴν εὐφυΐαν, ἀπατᾶται καὶ φοβεῖται πολλάκις ἢ καὶ νικᾶται μὴ δυνάμενος ν' ἀντιπαραστήσῃ πρὸς τὴν ἐπιτηδειότητα καὶ τὴν πικρυγίαν τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ road-agent ὁμῶς, ὅς τις καὶ αὐτὸς ἴσως ὠδήγησεν ἄλλοτε συνοδίαν, δὲν ἀπατᾶται ποτέ. Εὐθὺς διὰ τῆς πρώτης τοῦ ὀφθαλμοῦ ῥιπῆς μετρεῖ τὴν ἀδυναμίαν ἢ τὴν δύναμιν τῶν ἀντιπάλων, καὶ διὰ τοῦτο μαντεύει ἀλανθάστως τὸν βαθμὸν τῆς ἀντιστάσεως.

Πολλοὶ τῶν ληστῶν τούτων κατέλιπον μὲν τὸν βίον τῶν μεγάλων ὁδῶν, εἶναι ὁμῶς σύντροφοι τῶν ληστρικῶν συμμοριῶν, καὶ οἱ μὲν καλλιεργοῦσι κτήματα, οἱ δὲ πωλοῦσι ποτὰ καὶ ἄλλοι ὁδηγοῦσι ταχυδρομικὰς ἀμάξας. Εἰς τὸν ἐλεύθερον τοῦτον τόπον τῆς Δύσεως, δὲν ἡμπορεῖ τις ν' ἀπαιτῇ νὰ ᾔναι πάντες ἐφωδιασμένοι δι' ἀποδεικτικῶν τιμῆς.

Ὁ βίος εἶναι τόσῳ τραχὺς εἰς τὰ μέρη ταῦτα, ὥστε πρέπει νὰ σιγῶσιν αἱ μικραὶ κοινωνικαὶ ἀξιώσεις. Ἀπῆντησα παραδείγματος χάριν εἰς Δέμβερ ἄνθρωπον γνωστὸν ὅσον καὶ ὁ Καρτοὺς εἰς τὴν Γαλλίαν ἢ ὁ Δικ Τουρέκ εἰς Ὑόρκσκηρ, κατηγορούμενον ὡς φονεύσαντα ἡμίσειαν δωδεκάδα πολιτῶν. Καὶ ὁμῶς περιέρχεται ἐν πάσῃ ἐλευθερίᾳ, ἀγοράζει καὶ πωλεῖ. Κανεὶς δὲν τὸν ἐνοχλεῖ. Ὁ φόβος μάλιστα τὸν ὁποῖον προξενεῖ αὐτὸς τε καὶ οἱ σύντροφοί του ἐπενεργεῖ καὶ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ εἰς αὐτὸν τὸν τρομερὸν σερίφη.

Ὅτε ἐπιστρέφων διαπέρασα ἐκ νέου τὸ Βίττερ Κρήκ, ἐταξείδευσα μετὰ τινος ἀρχαίου πράκτορος τῶν ὁδῶν, μεγαλαυχοῦντος διὰ τὰ κατορθώματά του, ὡς ἂν μὴ ὑπῆρχον μήτε νόμοι, μήτε δικασταὶ εἰς τὸν κόσμον. Ἰδοὺ ἱστορία τὴν ὁποίαν μοὶ διηγήθη. Αὐτὸς καὶ ἕτερός τις ἦρως ἐκ τῶν συντρόφων του εἶχον διατρέξει πρὸ μικροῦ τὰς μεγάλας ὁδοὺς καὶ γεμίσει τὰ θυλάκιά των μὲ τραπεζογραμμάτια, ὅτε παρατήρησαν μακρόθεν πέντε ἵππεις, τοὺς ὁποῖους ἀνεγνώρισαν ὡς ἀνήκοντας εἰς συμμορίαν ἧς τινος καὶ αὐτοὶ ἦσαν πρότερον μέλη.

— Τὴν ἐπάθαμεν! ἀνέκραξεν ὁ ἕτερος αὐτῶν· θὰ μᾶς πάρουν τὰ τραπεζογραμμάτιά μας καὶ μετὰ ταῦτα θὰ μᾶς στείλουν εἰς τὸν ἄλλον κόσμον χάριν ἀσφαλείας.

— Ὡὰ ἰδῶμεν, ἀπεκρίθη ὁ ἄλλος, πλέον πονηρὸς τοῦ συντρόφου του, τοὺς γνωρίζω, ὑπηρέτησα μὲ αὐτούς· ἄς τοὺς ζητήσωμεν ἐλεημοσύνην καὶ θὰ σωθῶμεν.

Καὶ εὐθὺς ἀλειφθέντες μὲ κόνιν, μακρύναντες τὸ πρόσωπον καὶ λαβόντες ἥθος ἀνθρώπων λιμωττόντων ἔτρεξαν πρὸς τοὺς πέντε ἵππεις κρίζοντες·

— Δός μας πέντε τάλληρα, ἀρχηγέ· φοφοῦμεν ἀπὸ τὴν πείναν εἰς τὸν κατηραμένον τοῦτον τόπον, καὶ προσπαθοῦμεν νὰ ὑπάγωμεν εἰς Δέμβερ ὅπου ἔχομεν φίλους· δός μας πέντε τάλληρα.

Καὶ ὁ ληστής ἐλεῶν αὐτοὺς ἔδωκε τραπεζογραμμάτιον, καὶ τοὺς παρήγγειλε νὰ μὴ φανερώσωσι τὸ συμβάν.

Πρὸ τινος καιροῦ συμμορία ληστρικὴ διήρπασε τὸ ταχυδρομεῖον καὶ ἔδωκε δείγματα ἀνηκούστου σκληρότητος. Ἡ ἱστορία τοῦ κακούργηματος τούτου γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα «φόνος τοῦ Πάρτλιφ Κάνυον», εἶναι ἐνταῦθα πασίγνωστος. Ἰδοὺ αἱ λεπτομέρειαι αὐτοῦ ὅπως τὰς διηγήθη εἰς τὸν ἀνακριτὴν Οὐέλσων αὐτὸς ὁ δολοφόνος.

Ὁ Φράγκ Οὐέλλιαμς, ἄνθρωπος δυσφημισμένος, ἐπιτηδείως διαχειριζόμενος τὴν μάλιστα καὶ τὸ πολὺ κενὸν καὶ γινώσκων ἀκριβῶς τὰ ὄρη, διωρίσθη ὁδηγὸς τοῦ ταχυδρομείου. Εὐρισκόμενος δὲ ποτε εἰς τὴν λίμνην Σαλὲ συνήντησεν ἔμπορόν τινα Πάρ-

κερ τὸ ὄνομα, ὅς τις ἤτοιμάζετο νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα του φέρων καὶ ὅσα χρήματα ἐκέρδησεν εἰς τὴν πόλιν τῶν Μαρμώνων. Συγχρόνως ὁ Μάκ Κάουσανδ, ἐκ Βιργινίας, καὶ δύο ἄλλοι ἔμποροι, φέροντες σημαντικὴν ποσότητα χρυσοῦς κόνεως, προέτειναν εἰς τὸν Πάρκερ νὰ συνταξιδεύσῃ, χάριν ἀσφαλείας, διὰ τῆς αὐτῆς ἁμάξης. Ὁ δὲ Φράγκ Οὐίλλιαμς τὸν ὁποῖον ἐσυμβουλευθήσαν ἐνῶ ἔπινον, τοὺς προέτρεψε νὰ ταξιδεύσῃ κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον. Ἄλλοι ταξιδιωτὰ δὲν ὑπῆρχον. Ἐφθασαν λοιπὸν ὕγεις εἰς Πόρτλιφ Κάουον, ὅπου εὗρον καὶ τὸν Φράγκ Οὐίλλιαμς ἐλθόντα ἐκ τῆς λίμνης Σαλὲ ὅπως ὁδηγήσῃ τὴν ἁμαξάν.

Εἰς τὸ στενότερον μέρος τοῦ δρόμου, ὁ Φράγκ ἀφῆκε νὰ πέσῃ ἡ μάστιξ, καὶ ἀναχαιτίσας τοὺς ἵππους κατέβη νὰ τὴν λάβῃ. Τοῦτο ἦτο τὸ σύνθημα. Εὐθὺς ἠκούσθησαν κρότοι πυροβόλων, βροχὴ σφικρῶν ἔπεσεν εἰς τὴν ἁμαξάν, καὶ τρεῖς ἐκ τῶν ταξιδιωτῶν ἐφονεύθησαν. Ὁκτὼ ἄνδρες φέροντες προσωπεῖα ὤρμησαν κατὰ τῆς ἁμάξης, ἐρρίψαν ἐκτὸς αὐτῆς τρεῖς νεκροὺς καὶ ἓνα τραυματίαν, ἤρπασαν τὰ τραπεζογραμμάτια καὶ τὰ περιέχοντα τὴν χρυσοῦν κόνιν κιβώτια. Ὁ Πάρκερ τραυματισθεὶς οὐχὶ ὁμως θανατηφόρος, εἶδε τὸν Οὐίλλιαμς ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν μετὰ τὸ πυροβόλον εἰς χεῖρας καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ μὴ τὸν φονεύσῃ· ἀλλ' ὁ Φράγκ κατεσύντριψε τὸ κρανίον τοῦ φίλου του. Ἀναβὰς μετὰ ταῦτα εἰς τὴν ἁμαξάν, ἔφθασεν εἰς τὸν σταθμὸν καὶ ἀνήγγειλεν ὅτι διηρπάγη τὸ ταχυδρομεῖον. Πολλὰ ἐγένοντο ἔρευναι ἀλλ' οὐδεὶς ὑποπτεύθη τὸν Φράγκ. Ἐπειδὴ ὁμως ἐβδομάδας τινὰς μετὰ τὸ συμβῆναι παρητήθη καὶ ἐξώδευεν οὐκ ὀλίγα εἰς τὰ καπηλεία τῆς λίμνης Σαλὲ, ὁ Οὐίλλιαμς Βὸβ μαθὼν ταῦτα τὸν συνέλαβε, καὶ ἔφερε τὴν νύκτα ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς τῆς δημοσίας ἀσφαλείας. Καὶ ὁποῖα μὲν ὑπῆρξεν ἡ δίκη οὐδεὶς γινώσκει· γνωστὸν μόνον ὅτι περὶ τὴν ἀντολήν τοῦ ἡλίου οἱ κάτοικοι τῆς Δέμβερ εἶδον τὸν πρῶτον ἁμαξηλάτην κρεμάμενον εἰς τὸ ξύλον φανοῦ τινος τῆς Μεγάλης ὁδοῦ τῆς πόλεως.

(Ἀκολουθεῖ)

Εἰς Σοφὸς ἐξ Ἀνατολῶν.

Μεταξὺ τῶν ὑπὲρ ἐλευθερίας καὶ ἀληθείας ἀγωνιζομένων, θέσιν περιφανῆ κατέχει ἀναντιρρήτως καὶ ὁ ἐν τῇ ἐσχάτῃ Ἰνδία ὑπὲρ τῶν ὑψίστων τοῦ ἀνθρώπου ἀγαθῶν ἐργαζόμενος Ἰνδὸς φιλόσοφος καὶ ἀναμορφωτὴς Baboo Keschub Chunder Sen.

Ἐν Ἰνδίαις, ὡς γνωστὸν, ὁ χριστιανισμὸς μετὰ ὅλους τοὺς ἱεραποστόλους καὶ μετὰ ὅλα τὰ χρήματα, τὰ ὁ-

ποῖα οὗτοι ἀπειδῶς δαπανῶσιν, ὀλίγους μόνον εὐρίσκει ὁπαδούς. Τὰ αἷτια εἶναι διάφορα. Καὶ πρῶτον μὲν ὁ περιορισμένος δογματικὸς χριστιανισμὸς, ὅστις διδάσκεται ὑπὸ τῶν ἱεραποστόλων, ἐξασκεῖ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἐνέργειαν ἀποτρεπτικὴν· ἐκτὸς τοῦτου δὲ ὁ χριστιανισμὸς, ὃν ἐξήσκουν οἱ πρῶτοι χριστιανοὶ κατακτηταὶ τῶν Ἰνδιῶν, ἔπρεπε φυσικῶς νὰ γεννήσῃ παρὰ τοῖς ἐγγχωρίοις τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὁ χριστιανισμὸς εἶναι συνώνυμὸν τι πρὸς ἐπιπορκίαν, ἀπληστίαν, ἀκολασίαν, καὶ ὠμότητα. Οὐδὲν παράδοξον λοιπὸν εἶναι αἱ καλλίτεραι τάξεις ἐν Ἰνδίαις ἀπεστρέφοντο τὸν χριστιανισμόν. Κατὰ τοὺς νεωτέρους ὁμως χρόνους τὸ πρᾶγμα διωρθώθη ἐπαισηθῶς. Διὰ τῆς συστάσεως σχολείων εἰσήγαγεν ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις τὸν εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν εἰς ὅλους τοὺς κύκλους τῆς κοινωνίας· τὸ δὲ Ἰνδικὸν ἔθνος ἐγειρόμενον ἀπὸ τοῦ μακροχρονίου ὕπνου ἀναγεννᾶται εἰς νέον βίον, ὃς τις ὑπόσχεται μέλλον περίδλεπτον. Διὰ λόγων, διὰ περιοδικῶν συγγραμμάτων, διὰ βιβλίων δεικνύει ἡ νέα Ἰνδία τὴν τάσιν αὐτῆς, νὰ συστήσῃ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ ἐθνικὴν Ἰνδικὴν ἐπιστήμην καὶ θρησκείαν. Ἡ πρώτη ἀρχὴ τῆς τοιαύτης προσπάθειας ἐγένετο πρὸ πεντήκοντα περίπου ἐτῶν.

Πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν συναντήθησαν ἐν Καλκούττῃ δύο ἄνδρες, ὧν ἀμφοτέρων κύριον μέλημα ἦτο ἡ πρόοδος τῆς βαρβάρου ἐκείνης χώρας. Οἱ ἄνδρες οὗτοι ἦσαν ὁ Ἀγγλὸς Δαβίδ Χάρε καὶ ὁ εὐρωπαϊκὴν ἀνατροφὴν καὶ μόρφωσιν λαβὼν Ἰνδὸς Rajah Ram-Mohnu-Roy. Καὶ ὁ μὲν πρῶτος εἶχε συλλάβει τὸ σχέδιον τοῦ ν' ἀναμορφώσῃ τὴν χώραν διὰ σχολείων καὶ λυκείων, ὁ δὲ δεύτερος ἦτο γνώμης ὅτι δὲν ἀρκουσι πρὸς τοῦτο τὰ σχολεῖα, ἀλλ' ὅτι ἀπητεῖτο καὶ ἡ ἐπιβροχὴ ἀγνοήσεως πίστεως. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν συνδιασκέψεων τῶν δύο τούτων ἐξόχων ἀνδρῶν ἦτο ὅτι ἐν ᾧ ἀφ' ἐνὸς ἐυσυστήθη Λύκειον, τὸ ὁποῖον κατόπιν προὐκάλεσε τὴν σύστασιν καὶ ἄλλων σχολείων, ἰδρύθη ἀφ' ἐτέρου ἡ Brahma Somaj ἡτοι Ἰνδικὴ ἐκκλησία, ἡ εἰς ἓνα Θεὸν πιστεύουσα. Ὁ σκοπὸς τοῦ θεμελιωτοῦ αὐτῆς τῆς ἐκκλησίας, τοῦ Ram Mohnu-Roy, ὅστις ὠνομάσθη ὁ Ἰνδὸς Λουθηρὸς, ἦτο νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ζωὴν τὴν ἀρχαιοτάτην καθαρὰν θρησκείαν τῶν Ἰνδῶν. Ἡ ἀναμόρφωσις λοιπὸν ἦτο, ὡς παρὰ τῷ Γερμανικῷ Προτεστανισμῷ, μία ἀπλὴ παλινόρθωσις τῆς ἀρχαιοτάτης θρησκείας, καὶ τοῦτο διὰ τῆς στενῆς συναφείας πρὸς τὰς ἱεράς τῶν Ἰνδῶν γραφάς, τὰς Βέδας. Διὰ πολλῶν παραπομπῶν εἰς τὰς ἀρχαιοτάτας ταύτας γραφάς κατώρθωσεν ὁ θεμελιωτὴς τῆς Ἰνδικῆς ἐκκλησίας νὰ πείσῃ πολλοὺς τῶν συμπολιτῶν του ὅτι ἡ καθαρὰ Ἰνδικὴ θρησκεία δὲν ἔχει σχέσιν πρὸς τὰς μεταγενεστέρας Πουράνας, τὰς διδασκούσας τὴν δεισιδαιμονίαν, ἀλλ' ὅτι δι-